

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

36

ROČNÍK XIV

číslo 3

Redakční uzávěrka: 9. 8. 2005

Vážení přátelé, výsadkoví veteráni a příznivci KVV obou našich republik,

uplynula již řada týdnů od SETKÁNÍ 2005, od akce, která se již potřetí stala důkazem naší soudržnosti, hrdosti a lásky k výsadkovému vojsku. SETKÁNÍ 2005 bylo akcí, na které všichni účastníci prokázali, že služba u výsadkových jednotek, bez ohledu na její délku či služební zařazení, byla a je i po mnoha letech zdrojem vzájemného přátelství a kamarádství, které v nás zůstává a které si nikým a ničím nenecháme vzít.

Za dlouhých pět let od posledního SETKÁNÍ jsme ztratili řadu našich kamarádů, přátel, kolegů a spolubojovníků, z nichž mnozí byli legendou výsadkového vojska, legendou boje za osvobození naší vlasti na západní a východní frontě. Odešli ti co stáli u zrodu poválečných výsadkových jednotek, kteří formovali naše vzájemné vztahy, vychovávali v nás hrdost k výsadkovému vojsku, kteří nás vedli k vzájemné odpovědnosti a díky kterým jsme prožili u výsadkových jednotek krásné a neopakovatelné roky našeho života, na které nezapomeneme, tak jako nemůžeme zapomenout na gen. Palečka, gen. Krzáka a plk. Černotu.

Za tuto dobu se naše řady rozšířily o nové členy, což lze dokumentovat i tím, že na letošním setkání bylo více jak sto členů a našich příznivců, kteří na předchozích setkáních před pěti a deseti lety přítomni nebyli.

Jak v průběhu, tak i při ukončení SETKÁNÍ 2005 a ve vašich dopisech, jsme se setkali s velice pozitivními ohlasy, které nás velice potěšili a zároveň utvrdili v přesvědčení, že je potřeba v těchto akcích pokračovat. Jsme přesvědčeni, že i za dalších pět let budou podmínky pro SETKÁNÍ 2010 stejně tak příznivé, jako tomu bylo v letošním roce a to nejen v pomoci a podpoře, ale i v zájmu, které nám poskytuje prostějovská radnice, 601. sks a 102. pzpr. Všechno však záleží na nás všech, jak na organizátorech, tak i účastnících, aby nás, i přesto, že všichni zestárneme o dalších pět let, neopustil elán a chuť se znovu setkat. Ubezpečuji vás, že pro SETKÁNÍ 2010 uděláme tak jako letos všechno možné i nemožné, protože stojí za to prožít chvíle radosti a spokojenosti, kterou jste dávali nejvíce při setkání s kamarády a kolegy, které jste neviděli nejen pět let od posledního setkání, ale v některých případech dokonce i několik desítek let.

Ve vašich KVV jste se mohli při prohlížení několika stovek fotografií, které pořídili příslušníci 601. sks a které jsme vám na CD – R poslali, nebo si alespoň atmosféru SETKÁNÍ 2005 znovu připomenout a prožít. Připravujeme pro vás ještě záznamy na videokazetách a věříme, že do vašich výročních schůzí vám je stačíme poslat. Ne všechno však závisí jen na nás. Další akce, na kterých se uvidíme, budou výroční schůze a shromáždění našich KVV v České a Slovenské republice.

Srdečně vás jménem našeho výboru zdravím a přeji jen to nejlepší – předseda KVV Prostějov
Ing. Jindřich Starý

Náhodně jsem získal Zpravodaj č. 1/2005

Překvapilo mě jak silné a akceschopné je hnutí KVV. Odpovídá to elitě, kterou jsou výsadkáři v každé společnosti. Také zážitkům, které člověk s kamarády na padáku zažije.

Je prima, že Mansfeldové, Mrázkové, Melichárkové, Opletalové, Blahoutové, Vaculíkové, Muchové a další – jistě prominou, že o nich takto pší – spolu s nadšenou reportérkou Minkewitzovou udržují nejzajímavější vzpomínky na ranné mládí výsadkářství.

Mnoho skutečností mně od roku 1954, kdy jsem skončil, uteklo. Ale připomnělo soľského velitele Gronského, mé vojenské velitele Česala, Mrázka, Jirouška, Ozábala, Kubíčka, Kutfna, Mansfelda, Blažejce a.... Melichárka.

Skákání, styk s těmito a blízkými kamarády tomuto fenoménu propadlými, mě obohatil na celý život.

Srdečně děkuji za Vaši práci.

kol. Ing. Mirek Mráček, Praha

Dopis velitele 31. brigády chemické ochrany, toho času na jednoletém studijním pobytu v USA.

Paragáni, přátelé,

Opravdu moc a moc děkuji za krásný dopis, který mě a mou rodinu potěšil a také zavdal příčinu zavzpomínat na Liberec a akce, které jsme spolu zažili. Je to pro mě velká pocta, že mohu takto komunikovat s lidmi, kteří toho v životě a to nejen vojenském mnoho dokázali. Je velmi příjemné mít takovou podporu, kterou mi svým zájmem dáváte a já si při studiu mohu s pýchou uvědomit, že mnoho věcí, které se tady učím, společně naplňujeme v praxi. Mám stále na paměti, že schopnost komunikace, úcta k starším a skromnost je ten správný způsob pro úspěšné žití a spolupráci na naší úrovni. Když jen trochu zavzpomínám na to, co se nám společně za krátkou dobu podařilo a pevně věřím, že i povede udělat, mám ohromnou radost, že tato práce má smysl, že to má směr a že takto se dá docílit úspěch a uznání. Jaké větší může být uznání než od Vás, vojáků, kteří jste celý život věnovali armádě a zkušenosti, které jste nabyli jsou nevyčísitelné.

Pevně věřím, že spolupráce v době mé nepřítomnosti neutichne, nebo by nebyla dobrá vizitka našich vztahů. Když netáhne jedna strana, musí ztáhnout druhá a Vy to právo, aby jste určovali intenzitu Vašich a našich zájmů, máte. Vzpomeňte si, když jsem na Vaší výroční schůzi řekl, že až já budu ve Vašem věku, budu chtít, aby se o mě a mé zájmy budoucí vojáci postarali. Je to jejich profesní hrdost. Jak jsem si všiml, nejde vše tak rychle, jak by mělo jít. Hlavně v oblasti rekonstrukce kasáren. Neuvěřitelné zpoždění dodávek a neplnění lhůt. Ale i to je život a Vy to víte. Ale vězte, že místnost tradic, pietní mšto a vojenský klub bude vytvořen pro naše společné zájmy.

Moc se těším na naše setkání po návratu do České republiky a pokud si v době studia vzpomenu na můj „the best exciting“ zážitek, tak to byla Vaše Hymna paragánů, kterou jste pevným a odhodlaným hlasem zpívali. To jsou zážitky, které by měl prožít každý velitel a za to Vám moc děkuji. Přeji pevné zdraví, štěstí a jen příjemné prožitky při Vašich seskocích.

plk. Jiří Gajdoš

GEN VÝSADKÁŘE

Výsadková brigáda, když se vytvořila nebylo lehké ji vést správným směrem ten správný kurs však nabrala když plukovník Mansfeld se stal jejím velitelem. (VI.Mrázček)

František Mansfeld, nar. 23.11.1925

Jak ten čas uběhl a již je zde osmdesátka našeho plukovníka Františka Mansfelda. Je to důvod ke vzpomínkám a blahopřáním. Přes všechna ta léta, od doby, kdy jsme se rozcházeli a vojenský život nás zavál do různých končin naší vlasti na různé funkce v armádě, zůstává v našich vzpomínkách jako velitel, který v nelehkých podmínkách prosazoval moderní pojetí organizace a výcviku výsadkových jednotek na základě zkušeností z poslední války i z dostupných informací o výcviku těchto jednotek v jiných zemích, zvláště v tehdejší Sovětské armádě.

Rodák z obce Bezno u Mladé Boleslavi, kde absolvoval reálku (1942) a obchodní školu (1944). Již od jara 1943 byl činný v odbojové organizaci. Po ukončení školy přešel do ilegality a koncem války se aktivně zúčastnil bojů na Turnovsku.

V říjnu 1945 nastoupil jako frekventant do Vojenské pěchotní akademie. Po jejím absolvování působil od srpna 1946 jako velitel čety u 11. samopalnického praporu. Po dokončení přeškolení na kurzu výsadkového vojska zastával od března 1948 funkci velitele 2. výsadkové roty 71. výsadkového praporu. Od dubna 1950 zastával funkci NŠ a od března 1951 ZV 65. výsadkového praporu. Mezitím absolvoval kurz velitelů ženijních čet (květen 1947) a velitelů oddílů (únor 1951).

Po dokončení Akademického kurzu vyšších velitelů ve VAKG byl od září 1953 zástupcem velitele výsadkové brigády MNO. Od října 1954 do prosince 1970 střídavě velel 22. výsadkové brigádě a 22. výsadkovému pluku. Absolvoval vyšší akademický kurz ve VAAZ (1962-1963) si zvýšil vojenskou kvalifikaci.

V letech 1971-1975 byl postupně NŠ a velitelem VVP Mímoň. Poté byl přemístěn k Hlavnímu řádu MNO. V letech 1976-1984 působil jako Újezdní správce Vojenského újezdu Ralsko. Dnem 1. ledna 1985 byl přeložen do zálohy.

K jeho velitelským schopnostem patřil vyvážený poměr k podřízeným, které dokázal citlivě vést k iniciativě a dobrým výsledkům na světejších funkcích. Patřil k tomu druhu velitelů, kteří na své okolí působili především osobním příkladem a mimořádnými osobními vlastnostmi, včetně pracovitosti, přímosti v jednání a zodpovědnosti. Z těchto a z jiných důvodů patřil k těm několika důstojníkům, jejichž zásluhy o rozvoj výsadkových jednotek bylykově mimořádné, takže když u příležitosti 50. výročí založení prvního výsadkového praporu předával veteránům pamětní medaile vedle gen. Rudolfa Krzák a plk. Josefa Černoty, byl vnímán všemi jako jeden z nejzaslouzejších. Důkazem toho je množství dopisů, docházejících na jeho adresu od jeho spolupracovníků i řadových vojáků, zvláště od příslušníků 2. výsadkové roty, které velel na počátku své výsadkářské dráhy v Zákupce. Po celou dobu, kdy zastával funkci velitele 22. výsadkové brigády musel svádět neustálé boje o zajištění všech podmínek kvalitního výcviku, počínaje materiálním zabezpečením, což nikdy v našich podmínkách nebylo snadné, protože materiální problémy provázely výsadkové vojsko od jeho prvních dnů.

František Mansfeld si ze všech těchto důvodů zaslouží naše blahopřání, úctu a poděkování za

obětavou a příkladnou práci u výsadkového vojska, které doslova obětoval svoji vojenskou kariéru. Zůstane pro nás stále pokračovatelem zakladatelů a odkazu gen. Karla Palečka, Rudolfa Krzák a Josefa Černoty.

Při této příležitosti mu přejeme ještě hodně hezkých dnů ve společnosti své rodiny s nadějí, že z té dobré pohody zůstane i něco z jeho laskavosti též pro nás.

Tak ve vojenské službě jsem byl čtyřicet let dnes, kdybych mladý byl zas vrátil bych se zpět a nehladal bych cesty novou láskou bylo vojsko výsadkové.

Kol. V. Koutecký, M. Řepka, J. Šolc

Je července 1980. Úporně leje a řeka Otava stoupá. V táboře na ostrůvku asi 10 km od Sušice se dramaturgizuje situace. Hrozí, že tábor a s ním 23 lidí voda smete. Klatovská povodňová komise a radnice v Sušici hledají pomoc pro evakuaci dětí. Kde jinde než u vojáků. Štáb 2. msd je na velitelsko štábním cvičení, velitele divize zastupuje zástupce náčelníka operačního oddělení pplk. Bělohada. Nařizuje veliteli ženijního praporu ve Střel. Hořících přehradit rameno řeky mostovkou a pontony a sám jede se dvěma OT-64 k táboru. Situace se tam stále horší, voda stoupá a stoupá. Ženisté nepřijíždějí. „Tak už konečně něco dělejte!“ naléhá povodňová komise. Že transportér nesplňuje technické parametry? Že je to veliké riziko? Pplk. Bělohada je rozhodný, obětavý, statečný voják. Zachoval se jako výsadkář – musí to zkusit bez ohledu na nebezpečí, na život!

Přibírá na korbu dva vojáky a výřď s otěčkem do zdivočelé řeky. Pár okamžiků – a lidé na břehu i na ostrově zřijí jak proud transportér strhává, zmítá jím a náhle těžké vozidlo převrací. Vojáci na korbě se vrhli do proudu a probíjovávají se ke břehu, zatímco transportér mizí lidem z očí.

Když konečně přijíždějí ženisté zachraňují se všeho nejdříve vyděšené děti ...

Dva životy se však nepodařilo zachránit. V transportéru, který zastavil až jez pod mostem, utonul řidič vojín Konečný. Opodál v keřích na břehu řeky našli po opadnutí vody tělo pplk. Bělohada.

Kdo byl Ing. Ctibor Bělohada? V letech 1961 – 65 velel výsadkovému praporu 11. msp v Klatovech. Náčelníkem jeho štábu byl Ing. Ivo Kvasnička, který vzpomíná:

Když jsme se v Klatovech sešli a zakládali výsadkový prapor, měl Ctibor Bělohada za sebou pražskou Vojenskou akademii a rok velení motostřeleckému praporu v Janovicích nad Úhlavou. Měl velkou chuť stát se výsadkářem a tak sobě ani ostatním příslušníkům praporu neodpustil žádnou nedůslednost v náročné pozemní přípravě, při balení padáků, na trenážerech i v sebeobraně. Jediným výsadkářem u praporu jsem byl já a tak jsem učil výsadkářskému řemeslu celý velitelský sbor. Ctibor mi nikdy nedal najevo, že je mým nadřízeným, naopak vyžadoval, abych mu při výcviku nic neodpouštěl. Zakrátko se z něj stal stoprocentní bojář – parágn se vším, co k tomu patřilo. Vždy a ve všem šel příkladem, všechno nejdříve ozkoušel na vlastní kůži, chápal osobní problémy mladých vojáků a vycházel jim vstříc, byl rozhodný a tvrdý, ale nikdy ne krutý. Pro velitele rot a čet byl víc učitelem a kamarádem, nikdy se nad ně nevytáhalo.

Po ukončení činnosti výsadkového praporu se naše cesty rozešly – Ctiborova vedla na operační oddělení do Sušice ke 2. msd, kam se přestěhoval

i se svou milovanou rodinou (2 holčičky a synek Ctibor).

x x x
K 25. výročí tragické smrti pplk. Ing. Ctibora Bělohada a řidiče vojína Mojmíra Konečného ze Šternberka se v Sušici konal pietní akt k uctění jejich památky. Nikdy nebudou zapomenuti!

kol. Dana Minkewitzová

VÍTE, ŽE

-návčik SETKÁNÍ 2005 uskutečnili dne 28. května 2005 vojáci bývalé 2. roty 71. výsadkového praporu z ročníku 1969-1970? Iniciátorem tohoto setkání byl kolega Bohumil Strnad z Rumburka. Podánilo se mu shromáždit 33 adres bývalých spolubojovníků, z nichž většina se dostavila na zahájení srazu v Avionu v Prostějově. Pozvali též své bývalé velitele – Jana Gottfrieda, Zdeňka Fafálka a Ivana Verneru. Podívali se do kasáren, poseděli v hospůdce a v dobrém zavzpomínali na léta malin nezralých ...

-na SETKÁNÍ 2005 poslalo závaznou přihlášku 356 zájemců, z nichž se prezentovalo pouze 312 (jistě ze závažných důvodů nemohli někteří přijet). Naopak se ale 32 registrovalo bez předchozí přihlášky, takže oficiálně se zúčastnily 344 osoby a 7 hostů – tedy „úředně“ to bylo 351 osob ...

-z oficiálně prezentovaných 344 osob bylo 68 žen a 276 mužů ...

-se SETKÁNÍ 2005 zúčastnilo 18,02 % zahraničních účastníků? Ano, tak velký podíl měla účast 62 kolegů a kolegů ze Slovenska ...

-z Prostějova se zúčastnilo celkem 71 osob, z toho 57 členů KVV, což je z celkové počtu 112 registrovaných 50,89 % (46 mužů dělá 55,42 % z 83 registrovaných v klubu a 11 žen z 29 registrovaných kolegů je 37,93 %) ? Dále se z Prostějova přišlo mezi nás podívat ještě 14 příznivců – 10 žen a 4 muži ...

-na SETKÁNÍ byli i účastníci na tzv. „divokou kartu“? Bylo to 57 přátel výsadkových veteránů, kteří se nepřihlásili, neprezentovali se, ale byli přítomni některých akcí. Tento počet vychází z poznatků členů organizačního výboru a výboru KVV. Je tedy pravděpodobné, že počet účastníků SETKÁNÍ 2005 byl 408 – 418 osob ...

-zabezpečení našeho SETKÁNÍ vzal na své bedra pan plk. gšt. Ing. Ondřej Páleník se svým – či „naším“ útvarem 8280. Ale víte také, že zajištění činnosti na UVZ Hamry – ubytování, stravování, provoz všech zařízení atd. měl na starosti pan kpt. Vít Kopal se svou zabezpečovací skupinou ...

-bylo během SETKÁNÍ podáno celkem 2 041 jídel? A že je ve vynikající kvalitě (i kvantitě) pro nás připravil se svým kuchařským a číšnickým „orchestrem“ prap. Pepa Votava ...

-během 48 hodin trvání akcí SETKÁNÍ 2005 bylo pro účastníky připraveno, vydáno (a jimi též vypito!) 1 200 litrů chlazeného čaje ...

-zásluhu na hladkém průběhu různých akcí (od přípravy SETKÁNÍ, přípravu místností tradic, kulturních vystoupení a dalších) měl pan prap. Marek Sekanina ...

-tentokrát byl posledním prezentovaným účastníkem SETKÁNÍ 2005 kolega Zdeněk Králík z Prahy, který se prezentací komisi zapsal v neděli 26. června 2005 v 09,15 hodin v KaSC v Prostějově ...

-KVV Prostějov měl zapůjčen od ředitele Krajského vojenského velitelství Olomouc střelecký trenážér pro nácvik střelby z pistole a ze samopalu? Trenážér byl v provozu 10. a 11.5.2005 odpovědně. O nácvik střelby byl ale mezi členy klubu malý zájem. Kolegové nominovaní na soutěž ředitele KVV Olomouc alespoň využili trenážéru k přípravě na soutěž...

-18.5.2005 se kolegové Hájek, Řepka, Zapletal M. a Zapletal R. zúčastnili soutěže ředitele KVV Olomouc ve střelbě z pistole na trenážéru? Soutěž pořádá Klub vojenských důchodců Přerov. Mezi devatenácti soutěžícími členové našeho klubu čestně obstáli. Miloš Zapletal byl desátý, Mirek Řepka devátý a Ruda Zapletal byl první, stejně jako vloni. Pořadí družstev nebylo hodnoceno...

-kolega Lejsek v čele naší delegace se zúčastnil v Červeném Kostelci odhalení pamětní desky gen. Kratochvíli dne 7.5.2005? Akci zorganizoval kol. Honejsek s představiteli města. Desku zhotovil náš kol. Jeremiáš...

-na počest 10. výročí působnosti KVV v Liberci provedlo dne 25.5.2005 na letišti Aeroklubu Liberec 10 členů klubu seskok padákem? V sestavě symbolického výsadku nechyběl 81letý zakládající člen klubu kol. Josef Najman, který si to opravdu prakticky zkusil po 40leté pauze? Z toho co se v mládí naučil nezapomněl téměř nic, včetně vzorného parakotoulu...

-při SETKÁNÍ 2005 v Prostějově byla některým účastníkům položena otázka: „Jaký je Váš největší zážitek z vojny u parašutistů?“ na to 60 % dotázaných odpovědělo – první seskok a před tím výcvik na výsadkovém cvičišti. Patřil i ty do tohoto tábora? ...

-klub výsadkových veteránů Prostějov uspořádal 21.4.2005 zájezd do Mahenova divadla v Brně, kde účastníci se pobavili na inscenaci komedie „Taková ženská na krku“.

V sobotu 28.5.2005 vyjeli do Luhačovic. Zájezd byl spojen s uctěním památky Jana Hrubého v Uherském Brodě, který jako člen skupiny výsadkářů obětoval život v Bartolomějském kostele. Byla realizována i exkurze do pivovaru Janáček, spojená s ochutnávkou a do muzea J.A.Komenského. Ve Slavičíně se poklonili památce pplk. J. Šebestíka, který zahynul 4.12.1944 jako pilot 311. bombardovací perutě. Vyvrcholením byla prohlídka lázní Luhačovice a návštěva restaurace v „mrakodrapu“ ve Zlíně, o kterém poutavě vyprávěl kol. Šulák z KVV Zlín.

-paní Julie Braunová, maminka našich kolegů, dvou zkušených výsadkářů v neděli 15. května 2005 uskutečnila čtvrtý, tandemový seskok padákem? Paní Braunová se stále cítí dosti mladá, aby snila o dalším seskoku, pokud možná z hodně velké výšky, aby si užila volný pád. Vždyť jí je „teprve osmdesát devět let!“...

-na setkání bývalých příslušníků 7. výsadkového pluku hloubkového průzkumu dne 16. května 2005 v Liberci si bývalí holešováci zazpívali svoji hymnu? Znáte ji? „Celou zemí zní náš krok, krok mužů ocelových srdcí. Paradesant nezna strach, nikdy se nezalekne smrti. Dolů nás řada z letadel padá, jdeme hájit rodnou zem pod svým praporem!“ Na tuto hymnu upozornil kol. V. Ochotný....

-v letošním roce je to 50 let od rozhodnutí o prvním zrušení 72. výsadkového praporu v Kosičích? Tenkrát mu velel kpt. L. Bělina a náčelníkem štábu byl npor. K. Horvát. Na jaře se prapor ještě připravoval na mžouvu přehlídku v Praze, za zimní období se u útvaru provedlo 786 seskoků a jednotky nacvičovali tři skladby na II. Celostátní spartakiádu....

-od výročního hodnocení KVV Prostějov až po SETKÁNÍ 2005, KVV Prostějov od mnohých členů, M KVV a organizací obdržel finanční příspěvky? Jejich jména uveřejňujeme

s poděkováním. A to: kol. Chromek, Honejsek, Volanka, DT vyhybkárna a mostárna PV, Hanácké železárny PV, Železárny Annahute, kol. Břek, Chymčák, Kožíšek, Banašák, Čejka, Kůrková, Pospíšek, Hádek, Hric, Dvořák L., Máca, Vaněk, Plesarovi, Popelka, Najman, Parasekce ÚDA, kol. Bučka, Chudoba, Kutín, Debnárik, Braun Pavel, Braun Petr, Váňová, Kvasnička, Vykydal, Šenkeřík, Stoklasa, Hýsek, Kouřil, Šnobl, Minkewitzová, Popelka, MKVV Praha, MKVV Hradec Králové, kol. Kareš, Opluštilovi, Švandrlík, Mik, Trepáč, Tobíšek, Tomanová, Mlčáková, Melichar, Volek....

- dne 12. května 2005 proběhla v penzionu Dobrošov oslava 10. výročí založení klubu vojenských důchodců Náchod, jehož předsedou je náš kol. A. Honejsek....

- dne 12. června 2005 to bylo 50 let od prvního seskoku příslušníků Parasekce UDA Praha, které řídil npor. Lukášek

- příslušníci VÚ 1910 Luštěnice, ročník 1942, sloužící v letech 1961-1963, se od roku 1983 pravidelně schází? Letošní setkání bude 2.9.2005 ve Střelné Lhotě. Informace u Vl. Vimmera, Hýlov 14, Klimkovic 742 83....

- v roce 1954 nastoupilo k 22. v 14 poručíků? Z nich žijí 4 a kol. Bučka má jejich společné fotografie a to z let 1957, kdy to byli skutečně mladíci, z r. 1995 již chlapi 62letí. Jsou to kolegové Bučka, Hemerka, Libeš a Řepka. Na SETKÁNÍ 2005 se již ale nesešli.

- K loňskému 10.letému výročí založení Slovenského klubu výsadkových veteránů jako vzpomínku uveřejňujeme složení jejich prvního výboru – předseda Pavol Bučka, podpředseda Josef Jendrušák, tajemník František Glatter, členové J. Černák, J. Kopecký, A. Mudrý, J. Repaský, Š. Novosedlák, F. Lacko, J. Tuček, M. Vajgl....

K připravovanému setkání 2005 nám náš legendární velitel zaslal zdravici, se kterou vás prostřednictvím Zpravodaje musíme seznámit.

Vážení výsadkáři-veteráni Výsadkového vojska 22. Banskobystrické brigády Slovenského národního povstání!

Srdce Vás všechny zdravím a přeji prožít pěkné chvíle mezi kamarády během setkání. Velmi mě těší iniciativa Klubu výsadkářů veteránů Prostějov v přípravě a zabezpečení Setkání 2005. Velmi také oceňuji pomoc velitele posádky i představitelů města Prostějov.

Vaše vojenské kamarádství a výsadkářská soudržnost přežívá roky a je stále ojedinělý jev v Armádě České republiky. Udržujte tuto tradici i nadále, dokud to zdraví bude dovolovat! Je to i projev vlastenečství a trvalé odpovědnosti výsadkářů veteránů vůči České republice. Dokazuje to, že v době služby u výsadkové brigády jste byli oprávněně „na hrotu meče armády“, tak jak 22. výsadková brigáda byla roky v Československé lidové armádě hodnocena.

Přeji Vám, aby výsadkářská hrdost a soudržnost vydržela i v budoucnu co nejdéle.

Ať všem účastníkům Setkání 2005 slouží zdraví. V Mimonu dne 20. června 2005.

Mansfeld František, plk.v.v.

Z několika písemných zhodnocení setkání, která nám zaslali účastníci, jsme vybrali ty, které Vám předkládáme.

Liberecké jubileum.

KVV v Liberci v letošním roce slaví 10. výročí své existence. U zrodu samostatné skupiny stáli 4 členové – kol. M. Vojtěch, L. Sadílek, J. Najman a J. Vlček. V letošním jubilejním roce klub eviduje celkem 52 členů.

10 let činnosti klubu je přesvědčivým důkazem životaschopnosti KVV. Pestrost vnitřního života i další aktivity klubu nabízejí dostatek prostoru pro vlastní uspokojení svých členů. Díky úzké spolupráci s Armádním sportovním střediskem DUKLA a 31. brigádou chemické ochrany má klub pro svou činnost velmi dobré materiální zázemí. Klub ve svých řadách sdružuje veterány z let 1947-1952 působící v Zákupcech, Stráži p. Ralskem a Hradčanech. Má veterány z období působnosti 22. výsadkové brigády v Prešově a Prostějově. Zastoupení jsou veteráni 7. výsadkového pluku v Holešově, veteráni výsadkových středisek Luštěnice a Chrudim, veteráni armádních výsadkových průzkumných jednotek. Pestrost členské základny doplňují výsadkáři-veteráni působící v Aeroklubech, včetně 3 žen a 3 současně profesionální vojáci chemické brigády splňují podmínky členství v klubu.

Vyvrcholení oslav 10. výročí klubu bude slavnostní výroční setkání členů 29.10.2005, spojené s odhalením pamětní desky 71. pěšího praporu čs. výsadkářů v areálu vojenského posádkového památníku kasáren chemické brigády, za osobní účasti čestného člena klubu kol. Františka Mansfelda.

kol. Jaroslav Chromek

Setkání po padesáti letech.

V roce 1953 jsme v BVŠ v Kosičích poznali náročného velitele a také dobrého člověka velitele 1. výsadkové čety kol. Josefa Pisku. Vychoval z nás dobré poddůstojníky a když byl potom ustanoven do funkce velitele 3. roty 71. vpr vybral si nás šest do své roty.

V Prešově jsme s ním prožili mnoho dobrého a rádi na to vzpomínáme. Naše přátelství trvalo i odchodem do civilu a s kol. Piskou jsme ve spojení. Když KVV Prostějov připravoval setkání v tomto roce, naskytla se velká příležitost k setkání nás, bývalých poddůstojníků, s naším bývalým velitelem roty kol. Piskou. V tomto našem snažení nám pomohl kol. Řepka, který navázal kontakt postupně s celou naší skupinou a podal nám potřebné informace.

Tak došlo k tomu, že 25. června dopoledne jsme do Prostějova přijeli všichni a to M. Rech, V. Kuna, J. Kudrna, J. Křišťof, V. Ruda a M. Janovský.

Sraz byl na nádraží a zde nás očekával kol. Piska. A to už jsme byli v plné peči Piskovy rodiny. Setkání bylo radostné. Občerstvení připravila paní Pisková. Byla zajištěna doprava na Hamry a fotografování. Na Hamrech jsme byli stále spolu a bylo moc vyprávění. Náš bývalý velitel nás stále informoval o všem co se připravuje, co a jak bude. A tak jsme si připadali jako tenkrát před padesáti lety, kdy s námi poddůstojníky prováděl IMZ. Ani jsme nestihli odjet do Prostějova na kulturní program, jak jsme byli zabráněni do toho vzpomínání. Za nás všechny to vystihl Vlastík Ruda, který byl dřívě

kresličem na operačním oddělení velitele 22. vb, když řekl: „Ten sraz neměl vadu“.

Tak si z Prostějova odnášíme ty nejlepší vzpomínky. A proto díky všem u Pisků a díky všem funkcionářům KVV.

kol. Jiří Kudrna

Vážení kolegové,

dovoľte nám, abychom co nejsrdčněji poděkovali všem organizátorům celonárodního setkání výsadkových VETERÁNŮ 2005, které se konalo v Prostějově ve dnech 24.6.-26.6.2005. Jsme ohromeni rozsahem a perfektní organizací celého setkání, které nemělo žádné nedostatky. Už od našeho příjezdu na nádraží v Prostějově odvozem do kasáren, přes prezentaci, prohlídku místnosti tradic, předání Pamětních listů až po ubytování na střelnici Hamry, jsme byli okouzleni milým přijetím a pozorností ke každému účastníkovi setkání.

Dále děkujeme touto cestou všem vojákům z povolání, kteří zabezpečovali stravu, ubytování, přípravu táboráků a všechno potřebné pro toto setkání. Velmi krásný zážitek také máme z vystoupení cimbálky „ONDRÁŠ“, se kterou jsme si také i my společně se všemi účastníky s chutí zazpívali.

Naš veliký dík patří oběma velitelům útvaru za provedené ukázky výcviku, výzbroje, seskoků a bojové činnosti výsadkářů. Na tomto celorepublikovém setkání KVV jsme byli poprvé a jsme velmi šťastní, že jsme zde zažili všeobjímající atmosféru radosti, pocit přátelství a štěstí, že patříme k velké výsadkářské rodině.

Celková slavnostní atmosféra se odrazila na samotném Slavnostním zasedání veteránů v Kulturním domě, kde jsme měli možnost důstojně se rozloučit se všemi přítomnými, včetně představitelů města, armády a celého výboru KVV. Bylo to opravu to nejkrásnější co jsme kdy v životě zažili. Slzy dojetí, za které jsme se nemuseli stydět, byly toho důkazem.

Ještě jednou z celého srdce děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci setkání KVV 2005 včetně žen z „Dámského klubu“, které se postaraly o sladké pohostění přítomných účastníků a jejich další pomoc při organizaci.

Do další činnosti Vám přejeeme hodně zdraví, síly a elánu a tímto dopisem Vám všem ještě jednou děkujeme za nevšední zážitky. Již nyní se těšíme na příští setkání, kterého se chceme zúčastnit, pokud budeme naživu.

Vaši kol. Zdeněk Melichar, Vlasta Melicharová, Uh.Hradiště

Výroční shromáždění KVV Prostějov.

Výroční shromáždění KVV Prostějov se koná 26. listopadu 2005 v 16.00 hodin v restauraci Haná. Výroční hodnocení bude v rámci celovečerní společenské zábavy s živou hudbou. Součástí, jak již je tradicí, bude bohatá tombola, do které může přispět každý člen (i ten, který se nebude moci zúčastnit). Zájemci o zajištění noclehu v Prostějově se musí přihlásit do 15. listopadu 2005 na naší kontaktní adresu písemně nebo telefonicky na číslo 582 341 050 – kol. Čtverák. Ve 13.00 hodin se uskuteční poradání představitelů M KVV, na kterém budou informovat o činnosti M KVV v roce 2005 a o záměrech na rok 2006, upřesnění termínů výročních schůzí a výročních hodnocení v roce 2006. Žádáme představitelů M KVV, aby svoji účast nebo účast zástupců potvrdili do 15. listopadu 2005.

kol. Čtverák

Hold velitele veteránů-jubilantům.

V předvečer mých osmdesátých narozenin jsem dostal dopis a v něm kazetu s blahopřáním a hymnou od svého bývalého velitele Františka Mansfelda.

Zapínám přehrávač a poslouchám..... ten známý hlas a slovo za slovem, věta za větou mě náhle vrací do dávné minulosti před 55 lety. Jako by to bylo dnes, tak to tehdy denně probíhalo. Překážky, koutouly, pochody, dakoty, padáky, seskoky, trhaviny, střelby a to všechno „behom“, po boku našich velitelů (Šindlera, Pelce, Vejvody a dalších).

Zamyšlení nad liniovým textem mne přivádí do naší vojenské – zákupské světnice. Paměť bloumám po jejich kavalcích spojených se jmény, z nichž každé pro mne tenkrát, až do současné doby zůstalo pojmem – opravdového chlapa.

Pamětníci z té dávné doby si jistě vzpomenou, že tam tehdy „vojančili“: K. Wiesner, R. Štávik, O. Červený, J. Rejšek, K. Zmeškal, V. Babušík, Z. Volný, J. Hruška, J. Živnůstka, L. Novák, J. Novotný.

Ano. S těmi jsem si na „cimfe“ po výcviku leckdy „lízal boule“, čistil kanady i samopal a také spával.

Všichni jmenovaní kamarádi patří věkově k poválečným odvodním ročníkům nar. v letech 1924-1927. Tedy již k loňským a letošním osmdesátníkům. Tento věkový okruh se ale nezastaví ani za touto „zákupskou sestavou“, do níž podle mé dnes již chabé paměti beze sporu patří i další aspiranti 80tky – jako P. Svozil, A. Hírš, K. Jiravský, M. Vlček, J. Binar, V. Gallát, B. Kubíček, M. Plesar, B. Vávra, J. Haman a mnoho dalších, k nimž má paměť již nedosáhla a jimž se za to omlouvám.

To blahopřání patří nejen mně, ale vlastně nám všem – věřejším, dnešním i nejbližším jubilantům – veteránům. Kazeta dojela, otáčím ji a zaznívá Dunf stroje. Až se mi nad tím poslechem „protočily panenky“.

Ano! I takový je náš velitel. Ani po letech nezapomíná na své vojáky, kterým velel.

Děkujeme veliteli!

Co k tomu dodat? Léta letf neúprosně dál a ta „smečka paragánů“ v těch Tvých letech Ti zanedlouho připomenou:

Milý veliteli – Franto Mansfelde! Před koncem letošního roku ta kulatá osmdesátka Ti také zazvoní. A my v řadě – přihrbeni, v hrdé úctě k Tvému věku, zdravíčko Ti přejeem, na Tvou počest „Dunf stroje“, hromově Ti zapějeme. K tomuto přání paragána „dědka Josefa“ se s radostí připojují všichni, kterým jsi velel, a kterých jsou nepřečetné řady. Pozvedáme skleničku s přáním „Buď ještě dlouho mezi námi!“

kol. Najman

Setkání veteránů ve Starých Splavech.

Konalo se ve dnech 3. – 5.6.2005 a bylo jako i mnoho let předtím velice krásné. Už proto, že v jeho okolí se před 58 lety rodily výsadkářské ideály dnešních veteránů. Navíc, bylo tentokrát i slavnostní. Oslavovaly se také 80. narozeniny Františka Mansfelda, jednoho z organizátorů těchto setkání. Člověka, který od založení výsadkových jednotek věnoval této zbrani téměř celý svůj život a vchoval generace vojenských výsadkářů. (pozn.-přesné datum je 23.11., pro ty, kteří by mu chtěli popřát).

A právě tato významná událost, byť oslavována s určitým předstihem, dala tomuto setkání ten zvláštní a slavnostní ráz. Sešla se spousta gratulantů. Jubilant obdržel spoustu darů a dáreků, buď v tekutém či pevném stavu, mezi jiným i pravou, nefalšovanou a řádně okovanou hůl „valašku“.

Náplň programu účastníků 8. setkání výsadkových veteránů byla vhodně doplněna kol. Mirkem Řepkou, který pro tento účel zajistil promítání záznamu ze Síně tradic výsadkářů – v objektu 601. skupiny speciálních sil v Prostějově. Účastníci pozitivně hodnotili, že útvar věnoval pozornost a důstojným způsobem vyjádřil svůj vztah ke svým předchůdcům ve zbrani a k tradicím historie výsadkářů ČSA. Věština přítomných shlédla dokument s povděkem.

Při konzumaci dobrot a vína (pozornost manželů Plesarových), za zpěvu a vtípkování uběhl celý večer. Při nedělním loučení si nikdo nepřipouštěl, že i při vysokém věku přání „Za rok se vrátím“ by nerealizoval.

Zkrácený příspěvek kol. Hledíka

Po stopách „BARIUM“

Každoročně jsou v plánu činnosti královéhradecké skupiny KVV zakončeny vzpomínkové akce, kdy si připomínáme působení parašutistů z výsadku „BARIUM“. Děje se tak u pamětní desky na kapli hřbitova ve Vysoké nad Labem, v jejímž katastru v noci z 3. na 4. dubna 1944 úspěšně přistáli npor. Josef Šandera, čet. Tomáš Býček a čet.asp. Josef Žižka. Působili poté v severovýchodních Čechách, kde se jim postupně podařilo zorganizovat širokou síť spolupracovníků. Udržovali kontakt s Vojenskou radiovou ústřednou ve Velké Británii. Měli spojení i s domácí vojenskou organizací. Skupina našich veteránů s rudými barety byla při vernisáži výstavy „BARIUM“ po šedesáti letech ve Východočeském muzeu. Následovalo shromáždění přátel vojenské historie ve Vysoké nad Labem, kde symbolicky seskočila u hřbitova skupina chrudimských výsadkářů z helikoptéry.

Zvláště významná celodenní akce se uskutečnila dne 1. října 2004 v Žamberku. Podíleli jsme se na průběhu zahájení „DNŮ BARIA“, které připravilo vedení města. Při této příležitosti byla slavnostně znovu odhalena bronzová deska na objektu Žabkových v osadě Polsko, kde se Josef Šandera a Josef Žižka skrývali od 6. října 1944 do 16. ledna 1945, než je gestapo za pomoci konfidenta Gustava Žida a bývalého velitele paraskupiny „Glucinium“ Vítězslava Lepařky zatkli.

Jako účastníci vzpomínky jsme zhlédli v městském muzeu v Žamberku výstavu „BARIUM“, obohacenou o další dokumenty. Zúčastnili jsme se i besedy v zasedací sni zastupitelstva. Tam promluvil i předseda královéhradecké skupiny KVV kolega plk. PhDr. Vasil Chymčák. Dostali jsme pamětní listy, vydané městem Žamberk u příležitosti 60. výročí příchodu zpravodajské skupiny „BARIUM“ do

Žamberka. Rudé barety veteránů byly vidět! Později nám došel děkovný dopis starosty pana Mgr. Tomáše Kalouse – ten obohatí náš kroniku.

Dne 11. listopadu v 11,00 hodin byla další vzpomínka u deska „BARIA“ ve Vysoké nad Labem. Stalo se tak u příležitosti Dne veteránů válek...

Účastníků II. odboje z 2. světové války ubývá. V povědomí občanů z dalších generací by však měly být vzpomínky na hrdiny z bojů za svobodu zachovány!

kol. Jaromír Mucha

VÝZVA

Nechte se tomu věřit, ale za 2 roky oslaví naše nejmladší vojsko kulaté jubileum. Před šedesátí lety, přesně 1.10.1947, vzniklo výsadkové vojsko naší armády. U jeho kolečky stáli zkušení váleční veteráni-výsadkáři jako gen. Paleček, mjr. Krzák, kpt. Černota a další. Do vlnku přisoudili tomuto vojsku vysokou náročnost, odbornou a tělesnou zdatnost, tvrdou kázeň, odvahu ale také družnost a kamarádství. Vývoj této nové zbraně nebyl přímočarý. Často se měnily doktrinní názory na použití v boji, což ovlivnilo taktiku, metodiku výcviku, dislokaci i organizaci jednotek. Neměnila se náročnost, tvrdý výcvik a vynikající hodnocení na cvičicích. Výsadkové vojsko si postupně, kvalitními výsledky při plnění uložených úkolů, vydobýlo uznání elitních jednotek v rámci armády a tuto tradici udržuje dodnes. Během své existence sloužilo ve výsadkových jednotkách desetitisíce výsadkářů základní služby i profesionálů, kteří na tuto etapu svého života jsou nesmírně hrdí. V pražském KVV vznikl návrh oslavit toto blížící se výročí instalací stále výsadkové expozice v rámci Vojenského historického muzea AČR. Tato expozice by měla mapovat celou historii vzniku a průběh vývoje výsadkového vojska až do dnešních dnů. Po jednotlivých etapách dokumentovat jakou výsadkáři používali výstroj, výzbroj, padákový materiál, výsadkové odznaky, předpisy, publikace, fotografie a jiné dobové materiály. Dobové exponáty především výzbroje a možná výsadkového materiálu předpokládáme nalézt v depozitářích VHM. Také se obracíme s prosbou o pomoc na výsadkové a letecké útvary v armádě ČR a SR. Víme, že drobné součástky výstroje, výsadkové odznaky, předpisy, publikace, fotografie jsou opatrovány výsadkovými veterány jako upomínka na službu u desantu. Zahájili jsme jednání o instalaci expozice s vedením VHM AČR, podílíme se na tvorbě scénáře a celkové koncepci. Úspěch závisí na tom, podaří-li se shromáždit nezbytné exponáty, které by dokázaly věrně dokumentovat příslušnou vývojovou etapu.

Obracíme se na všechny výsadkové veterány, kteří vlastní některé z výše uvedených exponátů a jsou ochotni je dlouhodobě zapůjčit, nebo mají poznatek, kde by je bylo možné získat, dejte nám to na vědomí.

Tyto informace soustřeďte v rámci svých KVV a pošlete na adresu:

Řanda František,
Višňová 26,
140 00 Praha 4.

Předem děkujeme.

kol. Jiříček

Rubrika „VZPOMÍNÁME“

V měsíci březnu 2005 nás navždy opustil po těžké nemoci plk.v.v. František KOLLER, jeden z prvních důstojníků u útvaru zvláštního určení od roku 1957 v Sabinově a Prešově. Vykonával funkce od velitele čety, roty až po dlouholetý výkon funkce důstojníka pro speciální spojení v Holešově, Táboře a v Praze. Byl aktivním sportovcem, členem oddílu kopané Dukly Holešov. S ním jsme prožívali radost z vítězství našich průzkumníků ve většině disciplín na celoarmádní soutěži průzkumných hlídek v letech 1957-58, kterou připravoval a vedl. Jeho práce v oblasti speciálního spojení u jednotek dala základ ve výcviku na mnoho roků.

Byl velice oblíbeným velitelem i v kolektivu spolupracovníků.

Dne 29.6.2005 ve věku 75 let zemřel po těžké nemoci čet. v zál. Jaromír BENEŠ, člen MKVV Písek, který vykonával vojenskou základní službu v Prešově. Žil aktivním občanským životem v obci Čížov a Zliv jako kronikář. Vždy byl hrdý na výkon vojenské služby u výsadkového vojska, ke kterému se hrdě hlásil.

Proto s úctou budeme na něho vzpomínat.

Dne 27.6.2005 se členové KVV v Hradci Králové rozloučili s jedním z nejstarších výsadkářů – kolegou Josefem Hamplem, který zemřel po delší těžké nemoci ve věku 81 let.

K 71. praporu do Zákup nastoupil v roce 1948 jako náčelník tělesné přípravy. Od roku 1953, kdy byl převelen k čs. letectvu, až do roku 1981 zastával funkci náčelníka a tělesné přípravy u výsadkové služby leteckého pluku. Dosáhl třídosti „Mistr“ a absolvoval přes 1 000 seskoků pádákem. Od roku 1986 organizoval schůzky veteránů – výsadkářů a pomáhal s organizací místní skupiny Klubu výsadkových veteránů v Hradci Králové. Čest jejich památce!

In memoriam....

22. července uplyne čtvrt století od tragické události při níž zahynul pplk. Ing. Ctibor Bělohřad, který v letech 1960 – 1965 vedl padákovému výsadkovému praporu v Klatovech.

Místní klub výsadkových veteránů v Klatovech uspořádal ve spolupráci s Městským úřadem v Sušici 22. července 2005 vzpomínkovou akci.

Nezapomeneme

Nešťastným datem 13. srpna byl neočekávaně ukončen pozemský běh života našeho kolegy Dalibora Herčíka. Byl dlouholetým členem našeho klubu, kdykoliv ochoten pomoci při organizování jakékoliv naší společné akce. Nekonfliktní kolega oblíbený celým naším kolektivem bude stále žít ve vzpomínkách všech, kteří jsme jej znali.

Chrudimský KVV vzpomíná na „CALCIUM a PLATINUM“

Dne 5. února 2005 se sešli členové KVV Chrudim, zástupci 43. mech. výsadkového praporu a členové Českého svazu bojovníků za svobodu z Chrudimi a Nasavrky v prostoru mezi obcemi Javorná, Krásné, Hradiště a Nasavrky – tedy na místě vysazení skupiny PLATINUM, aby si připomněli 60. výročí vysazení skupin PLATINUM a CALCIUM za 2. světové války.

Cílem desantu PLATINUM bylo navázat vzájemný kontakt, udržet spojení s exilovou vládou a poskytnout pomoc domácímu protifašistickému odboji.

Velení chrudimských výsadkářů poskytlo autobus a čestnou stráž. Starostové obcí, majitelé památek a organizace přispěli k důstojnému a slavnostnímu průběhu výročí, jehož se zúčastnilo na tři desítky lidí. Provedení a průběh slavnostní vzpomínkové akce významně přispěla paní Míla Fialková, pamětnice a aktivní účastnice, zapojená jako spojka obou výsadků. Zmíněné operace spojujeme se západní frontou, především Londýnem, kde čsl. zahraniční jednotky, zejména po okupaci Francie, hledali útočiště.

Ani akce řízení z východní fronty nelze pominout, nakolik v tom ohledu měly srovnatelný cíl – podporu domácího odboje a definitivní deklasaci a pokoření Hitlera.

Lidem, kterým šlo, na obou stranách, o totéž – svobodu, nepodřídit se násilí, agresi, kteří riskovali životy, nepatří než díky, projev úcty a pokory.

kol. Luboš Svoboda

První seskoky

Na setkáních při táborácích i při jiných příležitostech jsme vzpomínali na mladé časy a na „alotria“, kterými jsme si zradostňovali život a velitelům ryli vrásky do čela. Do této kategorie patří určitě také vzpomínka kolegy Ing. Františka Kudrnáče, kterou do redakce poslal již před rokem, ale dosud nebylo na ní místo. Tak si jeho povídání o atmosféře kolem prvního seskoku vychutnejte.

V roce 1959 na přeškolovacím kurzu na balonistů za Prešovem nám bylo před prvním seskokem oznámeno, že převážná většina z nás, kteří jsme byli z různých útvarů v republice, se vrátí zpět, k výsadkovému vojsku. Tu si vzpomněl jeden ženatý kolega, že měl zlamanou ruku (což měl potvrzeno z VN Košice) a že asi neutáhne džňury. Následně bylo rozhodnuto, že nebude skákat a vrátí se ke svému útvaru. Přesto, ale než byl odeslán, ve dvojici se mnou prováděl na plátěných stolech na balonisti první: „ostré“ balení, při kterém mě neustále přesvědčoval, že na základě pravděpodobnosti se mi padák neotevře a že tomu balení není potřeba věnovat patřičnou pozornost a ať mu dám adresu mého děvčete, že jí napíše, že jsem byl do poslední chvíle statečný atd. Balení svých padáků se pochopitelně snažil věnovat co nejmenší pozornost při vědomí, že skákat nepůjde.

Ráno před seskokem ale pojal podezření, že jej přese všechno asi budou chtít vysadit. Přišel proto za kpt. Piskou s tím, že si smyslí, že by ty džňury přece jen nějak utáhl. Na kapitánův rozkaz ať udělá na větvi výmysk to k našemu překvapení okamžitě na nejbližší borovici udělal. Následoval rozkaz padák připravit, ustrojit a nastoupit k prvnímu seskoku z balonu. A nyní to přišlo. Kolega zelenal, modral a stěžoval si, že já jsem to jistě špatně zabalil a tak podobně. Abych jej utěšil, žádal jsem na něm adresu jeho manželky, že jí

napřís, jak byl do posledního chvíle statečný. Samozřejmě, že nakonec vše dopadlo velice dobře. Podobný zážitek mám z prvního nočního seskoku z balonu. Můj přítel Vlastík při seskoku prokázal výsadkářské mistrovství. Nejdříve vydával zvuky skokana do ledové vody a potom otočil padák směrem k lanu navijáku, o které se otřel vrchlíkem k všeobecnému zděšení všech, kteří jeho exhibici sledovali. Po přistání, když byl dostatečně velitelem „dořván“ mi spokojeně řekl: „Frrrranc, dnes jsem se vůbec nebál a dokonce jsem to i řídil!“

kol. Ing. František Kudrnáček

Sněm a pamětní deska.

Šestáho sněmu KVV SR se jako delegace KVV Prostějov zúčastnil kol Borovský a Opletal. Při příjezdu do Prešova nás opět zaujala hezká úprava prešovského nádraží a to, že levý pás hlavního tahu středem Prešova je vyhrazen jako pěší zóna a je zaplněn velkými krytými kiosky, kde se podává občerstvení a jídlo z přilehlých pohostinských zařízení, kterých je v tomto prostoru nepočítaně.

Organizaci a přípravu sněmu řídil nový předseda Oblastního výboru kolega Ing. Milan Milas. Tuto úlohu, za vydané pomoci velitelství mechanizované brigády, splnil na výbornou.

Za této situace šestý sněm KVV SR proběhl podle připraveného scénáře. Věcně zhodnotil dvouleté funkční období předseda výboru KVV SR kol. Múdry, který mimo jiné poděkoval i všem iniciátorům a realizátorům vyhotovení a umístění pamětní desky na budovu bývalého velitelství výsadkové brigády Slovenského národního povstání. Od předsedy oblastního výboru obdržely všechny kluby Slovenské i České republiky, které přispěly finančně na zhotovení pamětní desky, tři krásné barevné publikace o Prešově, jeho okolí a historii a vkusná čestná uznání. V průběhu jednání byla několikrát kladně hodnocena spolupráce českých a slovenských klubů, zvláště pak spolupráce Zlína a Bratislavy i povedení setkání všech veteránů v Prostějově. Odpoledne, za účasti všech delegátů, byla odhalena pamětní deska, po obsažném projevu předsedy KVV SR kol. Múdrého a několika diskusních příspěvcích, vyzdvihujících význam tohoto aktu. Slavnost byla zakončena společným zpěvem výsadkářské hymny „Duní stroje“ a vyslechnutím slovenské a české hymny.

Vzhledem k technickým problémům nebude realizován záměr vytvořit expozici upomínkových předmětů na existenci jednotek výsadkové brigády na východním Slovensku.

Zasedání 6. sněmu KVV SR i odhalení pamětní desky bylo velmi zdařilou akcí zásluhou jak prešovských organizátorů, tak členů republikového výboru KVV SR.

Dukla v poločase sezóny 2005.

Každá sezóna je jedním velkým sportovním zápasem. Parašutisté z prostějovské Dukly chtějí vždy ukázat a předvést své sportovní mistrovství. Je pravda, že dlouhodobě se jim to daří. Více než čtyřicetiletá existence prostějovské parašutistické Dukly je spojena se spoustou medailí z velkých mezinárodních soutěží, mistrovství Evropy i mistrovství světa, protože jich je dnes už tolik, že by pisatel lehcce mohl na někoho zapomenout a to by byla ostuda. Prostějovská Dukla je počtem zlatých medailí z mistrovství světa historicky druhým nejúspěšnějším sportovním kolektivem na Moravě za bratry Pospíšilovými. K jejich 20ti titulům mistrů světa

v kolové přece jen parašutistům ještě něco chybí, ale děláme všechno proto, abychom se jejich úspěšnosti každou další sezónu více přiblížili. Na jednu stranu je velice těžké udržet dlouhodobě tak skvělou výkonnost a odpovědnost za to nepolevit a neustále být stejně dobří jako naši předchůdci je někdy „těžkým balvanem“, na druhou stranu to tak musí být, protože jsme vojáci a jen tak, pro skákání pro radost bez sportovních výsledků, by nám armáda peníze nedávala a sportovní družstvo by bylo zrušeno.

V letošní sezóně jsme si v jejím poločase zatím zažili více radosti z vítězství, ale vedle toho bylo i zklamání. Máme za sebou šest „velkých“ závodů. Z toho čtyřikrát jsme jak se říká „vyhráli“ co se dalo.

Tak nejprve úspěchy:

- Evropský pohár v přesnosti přistání v Lochenu – Rakousko

1. místo v družstvech – Vedmoch, Jurča, Tábor, Gečňuk, Hovorka

1. místo v jednotlivcích – Jirka Gečňuk

- Evropská liga ve skupinové akrobacii – Český pohár v Kunovicích

1. místo Dukla C – Šorf, Pavlíček, Nytra, Sklenka

- Evropský pohár v přesnosti přistání v Bledu – Slovinsko

1. místo v družstvech – Vedmoch, Jurča, Tábor, Gečňuk, Hovorka

1. místo v jednotlivcích – Jirka Gečňuk

- Evropská liga ve skupinové akrobacii – Český pohár v Prostějově

1. místo Dukla C – Šorf, Pavlíček, Nytra, Sklenka

Co se nám nepovedlo:

- Evropský pohár v přesnosti přistání v Rijece – Chorvatsko

Tam jsme obsadili až 6. místo v družstvech a 21. místo v jednotlivcích. Protože nikdo z deseti závodníků prostějovské Dukly nepodal výkon, který by nám zajistil medaili, je třeba si položit otázku, zda trenéři správně naplánovali trénink doma v Prostějově.

- Světové hry v Duisburgu – Německo

Miloš Jurča nebodoval. Ale život jde dál.

Závodníci Dukly se mohou pochlubit dalším úspěšným vystoupením a to v soutěži na přesnost přistání v italském Bellunu. Tam ve dnech 5.-7.8.2005 nastoupilo k závodům 30 družstev, mezi kterými se neztratilo družstvo náš Dukly ve složení Vedmoch, Jurča, Tábor, Gečňuk, Jiroušek, když se umístilo na 2. místě. Absolutním vítězem v hodnocení jednotlivců se stal náš Jiří Gečňuk, který dosáhl při sedmi seskocích absolutní nulu.

V době uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje proběhlo ve dnech 29.9. – 4.9.2005 Mistrovství Evropy v parašutismu v klasických disciplínách na letišti v Prostějově, kterého se zúčastnilo 20 evropských států a Arabské emiráty. Závodníci Dukly dosáhli těchto výsledků:

Disciplína: přesnost přistání družstva žen.

Naše družstvo ve složení: Pytlíková, Macichová, Šmídová, Dvořáková, Hintavsová – se umístilo na 2. místě

Disciplína: přesnost přistání muži jednotlivci

4. místo – J. Vedmoch,

5. místo – L. Jiroušek

Disciplína – přesnost přistání družstev mužů

2. místo – J. Vedmoch, Jiroušek, Gečňuk, Jurča, Tábor

Disciplína – kombinace

2. místo v družstvech ve stejné sestavě

Disciplína – akrobacie jednotlivců –

7. místo – Gečňuk,

Disciplína – akrobacie jednotlivců junioři

3. místo – J. Nytra,

mjr. PaedDr. Jiří Blaška

Pistolníci

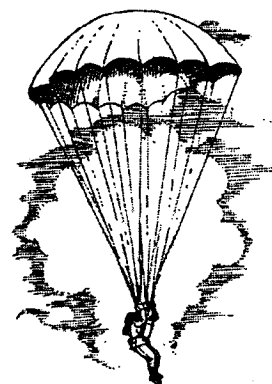
V září již po třetí v tomto roce organizoval KVV Prostějov střelbu z pistole na střelnici ve Vrahovicích.

„Průvod“ padesáti mužů a žen stál nastoupen k zahájení střeleckého klání. Kolega Starý soutěž zahájil a kol. Zapletal, po nutné instrukci a losování startovních čísel, předal taktovku řídicímu střelby, který s dalšími příslušníky prostějovského útvaru 3771 pružně organizovali vlastní střelby.

Z „přespolních“ střelců KVV Zlína a KVV Brno se však mezi vítěze nikdo neprospěl a tak opět 1. místo s tím i elektrickou svítlnou získal kol. Láda Dvořák a mezi ženami kol. Spáčilová.

Dalšími v pořadí byli kol. Zavadil jako druhý a kol. Křivánek třetí. V ženách zbývající věcné ceny získaly kol. Zapletalová a Skrbková.

Střelecké klání v Prostějově získávají stále větší oblibu, neboť každý účastník si odnáší za svoji účast jmenovitě přidělený pamětní list, jejichž tvorbu zajišťuje kol. Zapletal.

P.F 2006

Vánoce jsou ještě daleko, ale přesto s předstihem Vám přejeme jejich klidné prožití a vykročení pevnou nohou do Nového roku.

Redakční rada

Vydává klub výsadkových veteránů Prostějov pro potřeby svých členů. Neprodejné.

Kontaktní adresa:

František Lejsek

Šárka 24

796 01 Prostějov

Bankovní spojení:

účet: 188 989 286, Kód: 0300

Graficky zpracovalo a vydalo oddělení polygrafie CGeoZ 104. zab. praporu OLOMOUC.